

совѣсть на томъ грѣшникъ: неще да го остави Божїѡ-та благодать тѣй просто безз отвѣтъ, неще да остави своя-та овца да загине, но ще да иска да го обърне къмъ пѣтъ-атъ на спасенїе-то!

В.

Надъ сърце-то се види Божїѡ-тъ благодатъ като глѣбъ: то значи че дѣхъ свѣтъ приближава и влиза въ сърце съкрушено и смиренно, и спѣрия въ него пламъкъ отъ благодатъ-та като звѣзди, и мѡ съобщава свѣтъ и сила.

И наскоро като огрѣе: свѣтъ-атъ и искри отъ благодать-та като начнатъ въ сърце-то мѡ да пламтѣтъ: сатаната-та съ свое-то полкъ, быка принуденъ да се отдѣли веке отъ тѣва сърце.

Г.

Въ сърце-то дето се видатъ животны-тѣ които си обърнали лица-та на възъ, тѣ сѣ образи на смъртны-тѣ грѣхове и не стоатъ веке бѣгатъ на възъ.

Защото кадето угрѣе свѣтлина, тамо е дѣлна тѣмнота-та да се распрѣсне! какво-то щомъ сѣвне и неостане денъ: нощъ-та е дѣлна да отбѣгне! защото благодатъ-та е денъ, а грѣхъ-атъ е нощъ

Человѣкъ щомъ начне скоро да мрази и да ненавижда грѣхатъ, томъ часъ дѣволъ-атъ се смѣ-